

[Erhard Jakobsen]

Men centrum-demokraterne har to bemærkninger at gøre. Den ene er, at man i sin iver for at komme væk fra denne fradragsjungle osv. skal passe på, at man ikke glemmer, hvad der er indkomstskattens grundlag. Den bærende idé er, at skattepligtig indkomst er den indkomst, man har fået, minus de udgifter, der er medgået til at tjene indkomsten. Det er selve grundlaget for indkomstskatten, og det er vel ikke det, man fuldstændig vil fjerne, men nogle udtalelser kunne tyde på det. Det tror jeg man må advare indstændigt imod.

Det næste er, at man også må være klar over, at det nu om dage slet ikke er på indkomstskattens område, problemerne ligger. De områder, de ligger på – og det bliver stærkere og stærkere – er formueskatten og ejendomsskatten. Det er her, de alvorlige problemer og de alvorlige uretfærdigheder, melder sig. Der er titusinder af ejendomsbesiddere, som de hedder – parcelhusejere og andre – der på alvorlig vis vil blive ramt af ejendomsskatterne i de kommende år, hvis man ikke gør noget for at forhindre det, hvis man ikke opgiver den håbløse grundskatterterminologi, som for så mange partier næsten har været en religion her i landet. Man har haft et synspunkt om, at de, der har hus, er rige; man ved ikke, at det er rigtigt, at mange af dem var rige, før de købte hus, men at den rigdom i hvert fald var forbi, da de fik købt huset.

Lad mig gøre det helt klart: centrum-demokraterne har flere gange sagt, at vi ikke bestrider, at det kan være nødvendigt at lægge en skat på os, der ligger over en vis indkomst, for dermed at skaffe penge. Vi vil bare ikke have det gjort som en slags straffekation, fordi det er urimeligt, at nogen tjener penge. Men dernæst vil vi ikke have, at man udnævner nogle symboler til at vise, at når folk har dem, så er de rige – og det er altså dem med hus og dem med bil, de er rige, og derfor skal de beskattes ekstra, sådan som man jo gør det på mange måder. Det er det, vi bestrider, og vi håber meget, at man i en skattereform – og det bliver utvivlsomt CDs betingelse for at medvirke – ikke glemmer, at folk ikke, fordi de har en hoben mursten, som bliver en formue for dem, skulle have en vældig skatteevne, eller at folk, der har et stort industrielt anlæg, som danner grundlag for masser af menneskers beskæftigelse, og

som giver dem en formue, skulle have en tilsvarende indkomst. Det passer ikke, og det bør man tage til efterretning, og det samme gælder ejendomsskatterne.

CD er glad for at konstatere, at statsministeren har husket, at politik også er andet end penge og økonomi; det har denne regering klart forstået. Det kommer ikke så meget frem i erklæringer, som det kommer frem i mange ministres daglige indsats i det administrative, hvor en ny ånd er på vej; den kan skelnes ganske tydeligt, og det vil blive tydeligere og tydeligere.

Min kompliment til undervisningsministeren, der har sat det i gang, og som jo i hele sit virke har vist, at det er den vej, han vil frem – jeg tænker på den betænkning, der er på vej og jo delvis nået frem til offentligheden, om gymnasiet. Den drejer sig tilsyneladende om gymnasiet, men den drejer sig ikke bare om gymnasiet. Hvis man gennemfører de ideer, som denne betænkning indeholder, på gymnasiets område, må man nødvendigvis gøre det samme for læreruddannelsen og derefter for folkeskolen, for ellers bliver der ingen elever til det nye gymnasium; de vil nemlig efter at have gennemgået folkeskolen ikke være i stand til at klare de krav, som gymnasiet stiller til dem. Det er vi meget tilfredse med, og det er det, vi har ventet på længe. All right, et flertal kan forkaste det, og så varer det nogle år, før det bliver ændret, men man kan være sikker på, at det kommer, om ikke før, så når de, der er skoleelever nu, bliver voksne og skal stemme, for så skal de nok være med til at sørge for, at det ikke bliver ved på samme bedste beskub, som det er gået på gennem de sidste 10–12 år, hvor den såkaldte progressive pædagogik har været enerådende på dette felt. Vi er meget tilfredse, og vi komplimenterer undervisningsministeren for det mod, han har haft til at sætte sine tanker igennem på en række områder. Vi skal ude i offentligheden give det al den støtte, vi kan, og vi er sikre på, at vi vil komme igennem.

Også i spørgsmålet om TV-2 synes jeg regeringens optræden har været uhyre rimelig og fornuftig. Regeringen har i modsætning til mange andre ikke opfattet den varme tilslutning i befolkningen til et TV-2 sådan, at bare vi får noget andet, bare vi får noget mere, så er det TV-2. Nej tak! Den befolkningsgruppe, der ønsker et TV-2, ønsker noget helt an-